Lietas Nr. C12329516

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Daugavpilī 2016.gada 20.decembrī

Daugavpils tiesa:

tiesnesis Jānis Šauša

rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. B/ maza apmēra prasībā pret /pers. C/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

Prasītāja/pers. B/ iesniedza maza apmēra prasību pret atbildētāju /pers. C/, prasības pieteikumā kā prasības priekšmetu un pamatu norādot uzturlīdzekļu piedziņu bērna uzturēšanai.

No prasības pieteikuma un pievienotajiem pierādījumiem izriet, ka Prasītājai un Atbildētājam ir kopīgs nepilngadīgs bērns- meita /pers. E/. Prasītāja apgalvo, ka bērns atrodas viņas apgādībā un audzināšanā, bet Atbildētājs atteicies labprātīgi sniegt viņai līdzekļus bērna uzturēšanai. Prasība ir pamatota ar Bērnu tiesību aizsardzības likuma 20.panta ceturto daļu, Civillikuma 177.panta trešo daļu, 178.panta pirmo daļu, 179.pantu.

Tiek pieteikti sekojoši prasījumi: piedzīt no Atbildētāja Prasītājas labā līdzekļus bērna /pers. E/ uzturēšanai 25% apmērā no valstī noteiktās minimālās mēneša darba algas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai, bet no 7 gadiem 30% apmērā līdz bērna pilngadībai vai pušu materiālā stāvokļa izmaiņām; tiesas spriedumu lūgts izpildīt nekavējoties.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 250.^{21}panta pirmajai daļai un 250.^{22}panta pirmajai daļai, Atbildētājam tika izsūtīts prasības pieteikums un tam pievienotie dokumenti, izskaidrotas procesuālās tiesības, informācija par tiesas sastāvu un izskaidrotas tiesības pieteikt noraidījumu tiesnesim. Tā kā Atbildētājam tiesas dokumenti tika izsūtīti uz deklarēto dzīvesvietu Civilprocesa likuma 56. un 56.^{1}pantā noteiktajā kārtībā, un puses nav lūgušas iztiesāt lietu tiesas sēdē, tiesa nolēma izskatīt lietu rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Tiesa, izvērtējusi iesniegtos pierādījumus, secina, ka prasība ir apmierināma sekojošu apsvērumu dēļ: ar dzimšanas apliecību apstiprināts, ka /datums/dzimušās /pers. E/ vecāki ir /pers. C/ (atbildētājs) un /pers. B/ (prasītāja). Kā liecina izziņa no Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūras, ziņas par Prasītājas, bērna un Atbildētāja dzīvesvietām, tad bērns dzīvo kopā ar Prasītāju un atrodas viņas apgādībā. Tiesa uzskata, ka nav pamata apšaubīt Prasītājas apgalvojumu par to, ka Atbildētājs nesniedz materiālo palīdzību bērna uzturēšanai, jo Atbildētājs nav pat sasniedzams savā deklarētajā dzīvesvietā. Latvijas Republikas Civillikuma 179.panta pirmajā un otrajā daļā ir noteikts, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem - tātad Atbildētāja pienākums ir samērā ar saviem mantas līdzekļiem piedalīties bērna uzturēšanā, kurš atrodas Prasītājas aprūpē un apgādībā.

Lietā nav ziņu par Atbildētāja ienākumiem un mantisko stāvokli, taču uzturlīdzekļi tiek prasīti valstī noteiktajā minimālajā apmērā, ko nosaka Ministru kabineta noteikumi Nr.37 "Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam". Minēto noteikumu 1.punktā ir norādīts, ka noteikumi nosaka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru katram vecākam neatkarīgi no viņa mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt katram savam bērnam. 2.punktā noteikts, ka katra vecāka pienākums ir katru mēnesi nodrošināt saviem bērniem minimālos uzturlīdzekļus no bērna piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai 25% apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, bet no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai - 30% apmērā. Tātad, Atbildētāja pienākums ir maksāt uzturlīdzekļus prasītajā apmērā, atbilstoši Ministru kabineta noteikumiem. Saskaņā ar Civillikuma 179.panta piekto daļu un Ministru kabineta noteikumiem Nr.37, uzturlīdzekļu apmērs ir nosakāms procentuāli.

Apmierināms ir prasījums par sprieduma nekavējošu izpildi, jo šādas Prasītāja tiesības ir noteiktas Civilprocesa likuma 205.panta pirmās daļas 1.punktā.

Piedzenot uzturlīdzekļus no /pers. C/, no viņa, saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta pirmo daļu, valsts labā piedzenami tiesas izdevumi. Šajā gadījumā tā ir valsts nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 189.-193.pantu, 204.^{1}pantu, 205.panta pirmās daļas 1.punktu, 440.^{2} un 440.^{3}pantu, tiesa

nosprieda :

prasību apmierināt.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, par labu /pers. B/, personas kods /personas kods/, līdzekļus meitas /pers. E/, personas kods /personas kods/, uzturēšanai 25% apmērā no minimālās mēneša darba algas ik mēnesi līdz bērna 7 gadu vecuma sasniegšanai, bet no 7 gadu vecuma - 30% apmērā no minimālās mēneša darba algas, piedziņu uzsākot no 2016.gada 3.oktobra un turpinot līdz bērna 18 gadu vecuma sasniegšanai, samaksu veicot Citadele bankas kontā Nr. /konta numurs/.

Piedzīt no /pers. C/, personas kods /personas kods/, valsts labā valsts nodevu EUR 166,50 (viens simts sešdesmit seši *euro* 50 centi) un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 6,20 (seši *euro* 20 centi).

Spriedumu daļā par uzturlīdzekļu piedziņu izpildīt nekavējoties.

Sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu noteikt /pers. C/ termiņu sprieduma labprātīgai izpildei piecu dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Daugavpils tiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas- 2016.gada 20.decembra.

Tiesnesis